

blandt hans tidligere Kammerater, der udnævntes til Oberster, alle have følt noget Eignende ved denne hans Udnævnelse, som han selv har følt. Jeg troer derfor ikke, at Bedkommende kan siges derigjennem at have faaet nogen Overspænding, og jeg siger, at det er ikke det Resultat, som Folkethinget ved sin Henviisning har villet naae. Nu sagde den ærede Taler, at Betch jo selv havde søgt om at blive Major. Sa, det forekommer mig, at man dog med Barsomhed maa bruge et saadant Argument i Debatten. Bedkommende søgte nemlig om at blive Major, dengang da dette ifølge Lovgivningen var en militair Charge; han søgte derom, førend der endnu var Tale om — hvad der senere skete ved Hærloven — at affaafe denne Titel, og det stiller jo dog Forholdet anderledes. Det er noget Eignende, som om en Mand søgte Erstatning for denne eller for hiin Sag til Beløb af — jeg vil sætte — 10,000 Rbd. i 5pCt. Statsobligationer, men inden Sagen kommer i Orden, blive alle den Slags Obligationer præscriberede og Fristen for deres Indfrielse udløber; alligevel betaler man Bedkommende Erstatningen i samme Papirer, skjøndt de ikke have nogen Værdi. Paa en lignende Maade forekommer det mig, at man her gaar frem. Majorstitlen var god nok, dengang den Bedkommende søgte om den, thi dengang betegnede den en virkelig høiere militair Charge, men 2—3 Aar senere var der i disse Forhold foregaaet den Revolte, den hele Omvæltning, som efter min Mening gjør hans Opfattelse meget velbegrundet. Jeg skal dermed forlade dette Spørgsmaal. Uden dermed — som ogsaa nævnt af den meget ærede Ordfører, der naturligtvis nærmere vil gaae ind paa at forsvare, hvad der er udtalt i Betænkningen — at faste nogen Skygge paa den daværende Krigsbestyrelse, skal jeg udtale, at jeg finder, at der er taget meget ringe Hensyn til Folkethinget og meget ringe Hensyn til, hvad denne Mand i Kraft af det, der er viist imod ham, og i Kraft af de Forhandlinger, som her have fundet Sted, kunde vente. Jeg beklager, at det Mindretal i Finantsudvalget, som havde tænkt paa at stille et positivt Forslag i denne Sag, har frafaldet

det, idet det havde været det Correcteste, naar Administrationen ikke vil yde vore Hensigtlinger den fornødne Opmærksomhed, at Thinget da selv tog Initiativet. — Der er et Spørgsmaal under Nr. 3, som forekommer mig at være et noget besynderligt Spørgsmaal. Jeg skal bemærke, at, medens den Bedkommende, dersom Retten havde havt sin Gænge, kun vilde have været forpligtet til at betale et meget ringere Beløb end det, der er fordret af ham, fordi der ikke har været ført Control fra den vedkommende Embedsmands Side, minus de Barer, der ligeledes uden nogen Erstatning ere ham fratagne — medens han i saa Tilfælde, siger jeg, kun vilde have kommet til at svare 14—1600 Rbd., saa er der nu her Tale om 3,000 Rbd. plus Procesomkostninger, Rejser m. m., og Summen er derved løbet op til langt over det Dobbelte. Jeg troer, at der i det hele Forhold, som det viser sig at være, og i den Maade, hvorpaa Myndighederne, baade de selvavede og de virkelige, have stillet sig overfor ham, ligger en fuldstændig Opfordring til fra Administrationens Side at vise en høj Grad af Imødekommen og Velvillie i dette Forhold. — Indstillingen under Nr. 10 har jeg kunnet tiltræde væsentligt af de Grunde, som bleve berørte af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Jeg er med ham enig i, at baade Statskassen og vort Undervisningsvæsen og de Interesser, der knytte sig dertil, vilde være overordentlig vel tjente med, om vi kunde komme ind paa den Vej at yde nogen Anerkjendelse til udmærkede veltjente private Lærere og derved i en langt væsentligere Grad slippe for Pensioner til de faste; thi som Forholdene nu have udviklet sig baade ved det høiere og det lavere Skolevæsen, er det forbundet med saa stor Besværighed at fastholde dygtige Kræfter i den private Undervisnings Tjeneste, dels fordi Concurrencen er saa unaturlig streng overfor Statsanstalterne og dels paa Grund af Pensionbestemmelserne, der staae bagved og sikrer ikke blot den udkjære og dygtige, men ogsaa den efterladende og ligegyldige Lærer Alderdomsforsørgelse. Her er nu Tale om at yde Anerkjendelse til en Mand, der i sin Stilling som Lærer, efter de